

2. adventna nedelja

Pirniče, 4. december 2016

Iz 11,1-10, Mt 3,1-12

Dragi bratje in sestre, dragi prijatelji!

Še preden smo se zavedli, da smo vstopili v adventni čas, je prvi od štirih adventnih tednov že za nami. Ob vstopu v adventni čas sem vam minulo nedeljo govoril o tem, da advent simbolično prikazuje čas, ko Jezus, Božji sin še ni vstopil v človeško zgodovino. Čas stare zaveze torej. Čas pričakovanja in hrepenenja po trenutku, ko bo Bog posegel v naš svet in človeštvu spet prinesel pravičnost in mir, kot sta v svetu obstajala pred človekovim prvim grehom. Vsa stara zaveza je tako čas hrepenenja in pričakovanja rešitve. Prerok Izaija o tem spregovori na najbolj očiten način. Z ničkoliko prisposodobami skuša naslikati nepopisno lepoto in mir stanja, ki ga bo med nas prinesel ta, ki prihaja v Božjem imenu. Danes nam spregovori s temi besedami: "Pravično bo sodil siromake, pošteno bo branil stiskane v deželi." In nekoliko kasneje: "Dojenček se bo igral nad gadjo luknjo in komaj odstavljene bo iztezal svojo roko v modrasjo odprtino. Ne bodo delali škode, ničesar ne bodo uničevali na vsej moji sveti gori, kajti dežela bo polna Gospodovega spoznanja, kakor morsko globino pokrivajo vode."

Bratje in sestre! Koliko že se to sliši čudno, bo vendarle res: Izaija govori o našem času. O času, po prihodu Božjega Sina. Ko se ozremo okrog sebe in gledamo vojne, krivice, izkoriščanja nemočnih in bedo vseh vrst, temu skorajda ne moremo verjeti. Kje je idila mesijanskega časa? Kje sta mir in pravičnost o kateri govori prerok?

Morda ju na prvi pogled res ne vidimo, bratje in sestre, a vendarle sta. Mir in pravičnost obstajata tam, kjer ljudje zares sprejmemo Božjega Sina. Kjer njegovo oznanilo vzamemo zares in storimo vse, kar je v naši moči, da bi po njem živeli. Mesija, po katerem so preroki in pravični v stari zavezi tako hrepeneli - mimogrede; Jezus je nekoč dejal svojim učencem: "Mnogi so želeli videti, kar vi vidite, pa niso videli in slišati, kar vi slišite, pa niso slišali." - Mesija torej je prišel in nam ponudil rešitev: s svojo smrtjo na križu nam je zaslužil spravo z Bogom in med nami. Žal pa mnogi tega, kar nam Jezus ponuja, ne sprejemajo z vsem srcem. Na Božje kraljestvo, ki nam ga ponuja Gospod gledamo z nekakšnim nezaupanjem. Določene stvari - tiste, ki nam ugajajo in ko nam drugi delajo dobro - bi na nek način še sprejeli. Ko pa Božje kraljestvo od nas nekaj pričakuje, ko se moramo zanj in za našega bližnjega nečemu odreči, mu nemara dati prednost in mu posvetiti nekaj svojega časa, se vse skupaj ne zdi več tako privlačno, kajne?

Bratje in sestre. Božje kraljestvo, idilično stanje, ki nam ga popisuje prerok Izaija, ni veleblagovnica v kateri si izbereš, kar ti ustreza in preskočiš tisto, za kar se ti zdi, da ne potrebuješ. Božje kraljestvo sprejmeš v celoti, ali pa ga sploh ne. Polovičarstvo tu ne prihaja v poštev. Jezus Kristus nam je s svojim prihodom med nas odprl vrata Božjega kraljestva; na nas je, da vstopimo skozi njega.

Ko je Janez Krstnik ob Jordanu klical ljudi k spreobrnjenju je poudarjal "Približalo se je nebeško kraljestvo".

Predragi: kakor takrat nas nebeško kraljestvo pričakuje tudi danes. Tudi nam se je približalo in pričakuje naše odločitve. Zato je Janezov klic danes namenjen tudi nam: "Spreobrnite se". Postavite vrednote na prava mesta. Ne kot farizeji in saduceji, ki jim je več kot resnica pomenila čast in moč, ne kot premnogi naši veljaki, ki služenje narodu razumejo kot polnjenje svojih žepov. Vabilo k spreobrnjenju je vabilo k ljubezni. Ta, slednja, je svatovsko oblačilo s katerim smemo vstopiti v Božje kraljestvo. Če jo bomo živeli in se z drugimi, ki se trudijo za iste vrednote, povezovali v nevidno telo, v nekakšno zgradbo usmiljenja in ljubezni, bomo začutili, da se mesijanske napovedi preroka Izaija zares uresničujejo. Miru in pravičnosti bo vedno več. Kakor je iz tedna v teden vedno več luči na našem adventnem vencu.

Bratje in sestre. Mi smo ta luč: naša dejanja ljubezni. Več ko jih bo, močnejša bo Božja prisotnost med nami. Zato naj adventni čas ne bo zgolj prižiganje svečk na adventnem vencu, temveč prej kot to, prižiganje, izvrševanje dobrih del ljubezni med nami. Amen.